

Bize asıl onlar lazım

Bir gün muhtereme validem ile oturuyorduk bana şu hâtırasını anlattı: sene 1974-75, çarşambanın hemen altında draman'da oturuyorlarmış ve o zamanlar pazar sohbetleri nişanca camiinde oluyormuş, merhume annesi anneme: -kızım şu yukarıda Mahmut efendi diye bir hoca varmış güzel sohbet ediyormuş gitmek istermisin? annemde, -tabi isterim, demiş ve beraberce gitmişler. Bakmışlar ki cami yavaş, yavaş doluyor hemen girmek istemişler fakat kapıda duran yaşlı hanım teyzelerden birisi bizimkileri pardesülü oldukları için içeri almıyormuş ne kadarda ısrar edip yalvardılsa da hanım ikna olmamış ve bizimkiler kapıda kalmışlar. Tam o sırada avluda efendi hazretlerimiz görünmüş bizimkiler bunu fırsat bilip içeriye gireceklermiş ki o kadın gene bizimkilere mani olmuş artık validemin sabrı kalmamış birazda gençliğin verdiği heyecanla efendi hazretlerimizin arkasından yüksek sesle: -efendi hazretlerii efendi hazretleriii, pardesülü olduğumuz için bu kadınlar bizi sohbeta almıyorlar, diye bağırmış. Efendi hazretleri sesi duyunca durup geriye dönmüş ve: -bırakın gelsinler bize asıl onlar lazım, buyurmuş. Validem efendi hazretlerimizin bu sözünden çok etkilenmiş ve **çok geçmeden örtülerin en güzeli çarşaf ile Kâbe misali örtünmekle şereflenmiş**

.

M. Tarık....